

ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਸੰਖਿਆ ਸੇਲਾਂ

ਦੂਜਾ ਹਾਏ — ਭਾਗ ਤੀਜਾ

Jeff Pippenger

2026-06-18

ਜੇਨਜ਼ ਦਾ ਤਰਕ

ਜੇਨਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਦੋ ਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਰਚਨਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਤੁਰਹੀ ਵਾਲੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਅਵਿਭਾਜਯ” ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਕ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦੂਤਾਂ ਲਈ ਵੀ ਉਹਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਤਰਕ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਪੰਜਵੇਂ, ਛੇਵੇਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਹਾਏ ਵਾਲੇ ਤੁਰਹਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਰਹਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਸੱਤ ਤੁਰਹਾ-ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਸੱਤ ਦੂਤ ਵੇਖੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਰਸਿੰਗੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ... ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਦੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸੱਤ ਨਰਸਿੰਗੋ ਸਨ, ਫੁਕ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਏ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 8:2, 6.

ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ “ਸੱਤ” ਨਰਸਿੰਗੋ ਵਾਲੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪਹਿਲੇ ਨਰਸਿੰਗੋ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਜੋਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਵਾਲੇ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਚਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ” ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਚਨਾ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਸੰਬੰਧ

ਜੇ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ—ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ—ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਤਾ 9/11 ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। Jones ਦੀ ਲਾਗੂ-ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ) ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅੱਠ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਰਹੀ-ਦੂਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਵਾਲੀ ਤੁਰਹੀ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਅਟੱਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਜਿਸ-ਜਿਸ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੁਹਰਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਸੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੱਤ ਦੇ ਸਮੂਹਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ (ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੁਹਰਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰਹੀਆਂ), ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇਹ ਰੇਖਾ—ਸੱਤ ਤੁਰਹੀ-ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਤੱਕ—ਇੱਕ ਸਮੂਹਕ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੱਤ ਤੁਰਹੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਸਨ 427 ਤੱਕ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ 1449 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਤੁਰਹੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਵਾਲੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਜੋ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰੇ।

ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਸਮੇਂ ਵੱਜਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਕ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵੱਜਦੀਆਂ ਹਨ: ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ।

ਫਿਰ ਤੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ; ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰਹੀ ਵਜਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗਾ। ਉਹ ਪੰਜਾਹਵਾਂ ਸਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਬੀਜ ਬਿਉਓ, ਨਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗੋ ਹੋਏ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਅਣਛੰਨੀ ਬੋਲ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ। ਲੇਵੀਆਂ 25:9-11.

ਉਹ ਸੰਦਰਭ, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਲਈ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਤਦ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਤ ਮਨਾਏਗਾ। ਛੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੋਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਛੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾੜੀ ਦੀ ਛੰਨੀ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਂਗਾ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਬਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਤ; ਤੂੰ ਨਾ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੋਵੇਂ ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾੜੀ ਦੀ ਛੰਨੀ ਕਰੇਂ। ਤੇਰੀ ਕਟਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗ ਆਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਨਾ ਵੱਢੇਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਛੰਨੀ ਬੋਲ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਤੂੰ ਨਾ ਇਕੱਠੇ ਕਰੇਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬਤ ਦੀ ਉਪਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇਗੀ; ਤੇਰੇ ਲਈ, ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਲਈ, ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ ਲਈ, ਤੇਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰਦੇਸੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਵੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਪਜ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸਬਤ ਗਿਣੇਂ, ਸੱਤ ਵਾਰ ਸੱਤ ਵਰ੍ਹੇ; ਅਤੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸਬਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਨੰਜਾ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 25:2-8.

ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨੂੰ ਤੋੜਣ ਕਰਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਆਏ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਵਾਚਾ ਤੋੜਣ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਖੋਜਿਆ। ਇਹ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਨੀਹ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਹ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ ਰੱਖੀ। ਯੂਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਿ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ।

ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਹੈ।

ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਫੂਕਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਅਰਥਾਤ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:71

ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਇਕ ਬਾਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਜੋ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੱਜ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, “ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ” ਦਾ ਭੇਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜੇਗਾ। ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਇਕ ਤੁਰਹੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਉਹ ਨਿਆਂ-ਫ਼ੈਸਲੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ’ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂ-ਫ਼ੈਸਲੇ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਹਾਏ-ਤੁਰਹੀਆਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਾਏ ਅਤੇ ਦੋ ਦੂਤ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮ-ਸੰਬੰਧੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮ-ਸੰਬੰਧੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਾ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦਸ ਅਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, “ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਦੇਸ਼—ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਤੁਰਹੀ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੁਰਹੀ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਆ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਧੁਨੀਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਫਿਰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਪਹੁੰਚੀਆਂ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੂਤ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ 321 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ 538 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਛੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਵੀ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ 9/11 ਉੱਤੇ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼—ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਨਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ। ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਛੇ ਤੁਰਹੀ-ਦੂਤ ਹਨ; ਫਿਰ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੂਤ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 1844 ਵਿੱਚ ਵੱਜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਠਵੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨੌਵੇਂ, ਦਸਵੇਂ ਅਤੇ

ਗਿਆਰਵੇਂ ਦੂਤਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਤੂਹੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੂਹੀਆਂ 321 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ 330 ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਮਰਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੋਈਆਂ।

“ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਵੇਗੀ, ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੇਗੀ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਹਾਰਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਮਾਨਯ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਵੇਗਾ।” Review and Herald, December 18, 1888.

ਕੌਮੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਤੋਂ ਕੌਮੀ ਨਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਕੌਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੀ ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 476 ਤੱਕ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ 1453 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੌਮੀ ਸਰਬਭੋਮਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਭਿੰਨ, ਜੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੋਮ—ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਦੋਵੇਂ—ਆਪਣੇ ਅੰਤਾਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ। 476 ਤੱਕ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦਾ ਪਤਨ, ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1798 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਅਤੇ ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਟਿਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਂ—ਤਲਵਾਰ, ਅਕਾਲ, ਹਿੰਸਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਮਹਾਂਮਾਰੀ—ਭੇਜਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਤਦ ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ! ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 14:21।

ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਬਤ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।” Testimonies, volume 6, 18.

ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇਕਤਾਲੀਹਵੀ ਆਯਤ ਦਾ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਅੜਿੱਕਾ ਮਿਸਰ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਜੋ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਬੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ—ਇੱਕ ਘੰਟੇ' ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਰੋਦ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੇ ਭੇਜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰੋਦ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੇ ਭੇਜ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਘੰਟੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਚੂਨੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੰਟਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1453 ਵਿੱਚ

ਢਹਿ ਗਈਆਂ ਕੌਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ 1449 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੈ ਕੇ 1453 ਵਿੱਚ ਕੌਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲ ਹਨ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਘਾਤਕ ਚੋਟ ਲੱਗੀ ਸੀ।

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ 1798 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜ 1989 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇਕਤਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਬਿਆਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

“ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਉਠਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਨਿਰਰਥਕ ਹੈ। ਬਾਬਲ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਭਵ ਸਮੇਤ—ਜਿਸ ਵਰਗਾ ਵਿਭਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ,—ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਭਵ ਜੋ ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਚਿਰਸਥਾਈ ਦਿਸਦੇ ਸਨ,—ਕਿੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! ‘ਘਾਹ ਦੇ ਫੁੱਲ’ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਯਾਕੂਬ 1:10. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸੀ ਰਾਜ ਵੀ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਰਾਜ ਵੀ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੀ ਇਕੱਲੀਆਂ ਅਡੋਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।” Prophets and Kings, 548.

ਇਕਤਾਲੀਹਵੇਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਝੂਠਾ ਨਬੀ) ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ 1449 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਆਲੀਹਵੇਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ (ਅਜਗਰ) ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ 1453 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਦਰਿੰਦਾ) 1798 ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਥੱਲੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਰਿੰਦਾ ਅਜਗਰ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਥੱਲੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੰਬਰ ਚਾਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਰਾਜ ਚਾਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠ ਦੀ ਚੌਥੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਰਤੂਤ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਾਨਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਲਈ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਚਾਰ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਨਿਆਂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆਏ ਉਹ ਚਾਰ ਨਿਆਂ 1449 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬਾਈਬਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਸ ਸੰਬੰਧਤਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਪਾਸੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

1449 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਰ ਦੀ ਜਿੱਤ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵੀ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 1449 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਅਵਧੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਕੌਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਰੱਖਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੱਤ ਆਖ਼ਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।” Early Writings, 36.

ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵੰਡਾਂ, ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ, ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ

ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

ਫਲੋਰੈਂਸ ਦੀ ਕੌਸਲ

1439 ਵਿੱਚ, ਫਲੋਰੈਂਸ ਦੀ ਸਭਾ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਲੋਰੈਂਸ ਦਾ ਯੂਨਿਅਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ, ਪੂਰਬੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀਆਂ ਨੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਬਿਜਨਟੀਨ ਸਮਰਾਟ ਜੌਨ ਅੱਠਵਾਂ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਿਤ੍ਰੀਅਰਕ ਨੇ ਕੀਤੀ) ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਸੰਘ ਦੀ ਇੱਕ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮੁਖੀ (ਸਰਵੋਚ ਅਧਿਕਾਰ) ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਹ ਦਾ ਉਧਾਰਕ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:23।

ਨਾਇਸੀਨ ਮਤ-ਪ੍ਰਮਾਣ

ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਪੈਟ੍ਰੀਆਰਕ ਨੇ ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਵਿੱਚ "ਫਿਲਿਓਕਵੇ ਧਾਰਾ" ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਔਪਚਾਰਿਕ ਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕੌਣ ਹੈ। 325 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਰੀਅਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਖਾਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਮਰਾਟ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਇਸੀਆ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਹਾਸਭਾ ਬੁਲਾਈ। ਉਸ ਮਹਾਸਭਾ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, "ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੀ ਇਕੋ ਸਰੂਪ ਦਾ।" ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 381 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀ ਮਹਾਸਭਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕ੍ਰੀਡ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੇਗੀ, ਜੋ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਗਿਆਰਵਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਬਿਜਨਟੀਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਮਰਾਟ ਸੀ। ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਮਹਾਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁੜ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰਬ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਬ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ-ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਆਰੰਭਕ ਅਤੇ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਦੋਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੱਲੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

381 ਵਿੱਚ ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਨੂੰ ਪੁਰਗਟਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਯੂਖਰਿਸਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਅਤੇ ਯੂਖਰਿਸਟ ਲਈ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਤੀਨੀ ਰਿਵਾਜ ਸੀ। 381 ਦੇ ਕ੍ਰੀਡ ਨੇ ਮੂਲ ਪਾਪ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਬਾਰੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਮੁੱਖ ਪੰਕਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ: "ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰੇਰਿਤਕ ਆਸਣ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਪੌਂਟਿਫ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਹੈ।"

ਫਲੋਰੈਂਸ ਦੀ ਕੌਸਲ ਵਿੱਚ 6 ਜੁਲਾਈ 1439 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ 1453 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਉਸਮਾਨੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀ ਪਤਨ ਤੋਂ 14 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਭਾਰੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਜਨਟੀਨੀ ਸਮਰਾਜ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਉਸਮਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਸੈਨਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅਗੂਆਂ, ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵੱਲੋਂ ਤੀਬਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਂਸ਼ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਰਥਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲੋਂ ਅੰਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1453 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ, ਇਹ ਏਕਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਅਕਸਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਏਕਤਾ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗਹਿਰੇ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ।

ਸਨ 325 ਵਿੱਚ ਨਿਕੀਆ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਿਕੀਆਈ ਧਰਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ। ਇਹ ਸਨ 330 ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਪਦ ਚੌਥੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 360 ਸਾਲ, ਜੋ ਇੱਕ "ਸਮੇਂ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ।

ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਜਾਊ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੁੱਟ, ਮਾਲ-ਗਨੀਮਤ ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵੰਡੇਗਾ; ਹਾਂ, ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:24.

ਈਸਾਪੂਰਵ 31 ਅਤੇ 330—ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਸਤਾਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ "ਨਿਯਤ ਸਮਾਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੇਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਵੱਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਤਾਂ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ... ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਮੁੜੇਗਾ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਆਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਪਿੱਛਲੇ ਵਾਂਗ। ਦਾਨੀਏਲ 11:27, 29.

ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦਾ ਆਰੰਭ (330) ਅਤੇ ਅੰਤ (1449–1453) ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸਮਰਾਟ ਕੌਨਸਟੈਂਟੀਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਜ਼ਨਟੀਨ ਸਾਮਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਾਮਰਾਜੀ ਰੋਮ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 31 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 330 ਸਾਲ ਤੱਕ ਸਰਵੋਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਥੋਂ 1453 ਤੱਕ। 31 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਅਤੇ ਅਗਸਤਸ ਸੀਜ਼ਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲੇ, ਜੋ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋਏ। 330 ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 325 ਵਿੱਚ ਨਿਕੀਆਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1453 ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸੇ ਨਿਕੀਆਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰੂਪ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 31 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲੇ। 325 ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਝੂਠ ਇੱਕ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੋਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਝੂਠਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ 1439 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਫ਼ਲੋਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਿਕੀਆਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਝੂਠਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ waymark 31 BC ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਦੋ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਧੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਝੂਠਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ 31 BC ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ Augustus ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸੰਘ-ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਝੂਠਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ 325 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ 330 ਸੀ। ਝੂਠਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਮੂਹ 1439 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ 1449–1453 ਸੀ। 1439 ਵਿੱਚ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਲਕਸ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 31 BC, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 330 ਅਤੇ ਫਿਰ 1453 ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੋਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰਕ ਐਟਨੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਦੀ ਗੱਠਜੋੜ ਦਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਖ਼ਤਰਾ, 325 ਵਿੱਚ ਆਰੀਅਨਵਾਦ ਦੀ ਕੁਰਾਹੀ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ 1439 ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਿਆ।

ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰੀਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਝੂਠ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। 6 ਜੁਲਾਈ, 1439 ਨੂੰ ਫਲੋਰੈਂਸ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ “ਡਿਕਰੀ ਆਫ ਯੂਨਿਅਨ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਝੂਠ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ 1439 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਫੈਲ ਗਈ: “ਪੇਪ ਦੇ ਮਾਈਟਰ ਨਾਲੋਂ ਤੁਰਕੀ ਪੱਗ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।”

ਸੰਘ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਜਾਂਤੀਨੀ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਉਸਮਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਛਮੀ ਸੈਨਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਲੋੜ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ (ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ) ਸੈਨਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਘ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। 1450-1451 ਵਿੱਚ, ਕਈ ਪੂਰਬੀ ਸਿਨੋਡਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਘ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ 1453 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸੰਘ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਲੋਰੈਂਸ ਦੇ ਸੰਘ-ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰਬੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕ੍ਰਿਤ ਕੌਂਸਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਤਥਾਪਿ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਿਸ਼ਵਿਕ ਕੌਂਸਲ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਤਰਕਿਕ ਢਾਂਚਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

1449

ਕੋਨਸਟਾਂਟਾਈਨ ਇਕਿਆਰਵਾਂ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ ਦਾ ਜਨਮ 1404 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਨਵਰੀ 1449 ਤੋਂ 29 ਮਈ 1453 ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮਨ (ਬਿਜ਼ਨਟੀਨ) ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਮਰਾਟ ਸੀ, ਜੋ 1,100 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1453 ਵਿੱਚ ਔਟੋਮਨ ਘੇਰੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਕੋਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਮਹਮਦ ਦੂਜੇ ਦੀ 80,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਲਗਭਗ 7,000 ਤੋਂ 8,000 ਰੱਖਿਅਕ ਹੀ ਸਨ। 29 ਮਈ 1453 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕੋਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਆਖਿਰਕਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਲੜਦਿਆਂ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ (ਉਸ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸਿੱਧੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਗਸਟਸ ਨੇ 27 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ)।

ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀਰਪੁਰਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਅਤੇ ਲੋਕ-ਕਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਉਸ ਨੂੰ “ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਸਮਰਾਟ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੁੜ ਆ ਕੇ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਨੂੰ ਬਚਾਏਗਾ)।

ਯੂਹੰਨਾ ਅੱਠਵਾਂ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ (1392-1448) ਦੂਜਾ-ਅੰਤਿਮ ਬਿਜਾਂਟੀਨ ਸਮਰਾਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 1425-1448 ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਮਰਾਟ ਮੈਨੁਏਲ ਦੂਜੇ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ ਦਾ ਜੇਠਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਅੱਠਵੇਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਕਾਲ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਮਰਨਾਸੰਨ ਬਿਜਾਂਟੀਨ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਉਸਮਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। 1439 ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਇਟਲੀ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਲੋਰੈਂਸ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਅਧਿਆਕਸ਼ਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਮੰਡਲ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਏਕਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਪ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮੁਖੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਮਹਾਨ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਵੀ ਨਿਕਾਇਆ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਅਧਿਆਕਸ਼ਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਅੱਠਵੇਂ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਏਕਤਾ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਛਮੀ ਸੈਨਿਕ ਮਦਦ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਪਰ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਇਹ

